

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 20 stycznia 2005 r.

w sprawie C-101/04 Roger Noteboom przeciwko Rijksdienst voor Pensioenen (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeidsrechtbank Gent) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenia emerytalne — Dodatek wakacyjny przyznany korzystającemu ze świadczenia emerytalnego — Bezrobotny pracownik przygraniczny korzystający z systemu emerytalnego)

(2005/C 57/24)

(Język postępowania: niemiecki.)

W sprawie C-101/04 mającej za przedmiot wnioski wpisanej do rejestru dnia 26 lutego 2004 r. o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeidsrechtbank Gent (Belgia) postanowieniem z dnia 14 stycznia 2002 r. w postępowaniu **Roger Noteboom** przeciwko **Rijksdienst voor Pensioenen**, Trybunał (czwarta izba), w składzie: N. Colneric (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, J. N. Cunha Rodrigues i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 20 stycznia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Świadczenie tego rodzaju, jak dodatek wakacyjny, o którym mowa w art. 22 dekretu królewskiego nr 50 z dnia 24 października 1967 r. w sprawie emerytur i rent rodzinnych dla pracowników najemnych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 30 marca 1994 r. i w art. 56 dekretu królewskiego z dnia 21 grudnia 1967 r. wprowadzającego powszechne uregulowania dotyczące systemu emerytur i rent rodzinnych dla pracowników najemnych, w brzmieniu nadanym dekretem królewskim z dnia 27 stycznia 1998 r. stanowi świadczenie emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r.

2) Art. 45 ust. 6 rozporządzenia nr 1408/71 zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem nr 118/97 w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 1606/98 należy interpretować w ten sposób, że właściwa instytucja Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania, celem przyznania świadczenia takiego jak w sprawie głównej, powinna uwzględnić okres całkowitego bezrobocia, w czasie którego były pracownik najemny korzystał ze świadczeń na podstawie art. 71 ust. 1 lit a) pkt ii) tego rozporządzenia, tak jakby podlegał on podczas swojego ostatniego zatrudnienia ustawodawstwu stosowanemu przez tę instytucję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 17.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 20 stycznia 2005 r.

w sprawie C-198/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 89/48/EWG i 92/51/EWG — Uznawanie dyplomów — Zawody regulowane — Przewodnik turystyczny)

(2005/C 57/25)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-198/04, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: M. Patakia i H. Stovlbaek) przeciwko Republice Francuskiej, reprezentowanej przez G. de Berguesa, C. Isidoro i O. Christmann, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, Trybunał (piąta izba) w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes, J. Makarczyk i P. Kūris (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 20 stycznia 2005 wyrok, którego sentencja brzmi następująco: